

DUŠAN HEJBAL

biskup Starokatolické církve v ČR

PASTÝŘSKÝ LIST K VÁNOCŮM 2009

*Právě On je Boží myšlenka, jež se ukázala na světě v podobě Božího dítěte.
(sv. Hippolyt)*

Drahé sestry a drazí bratři,

o vánocích smíme být blízko tajemství Božího vtělení, smíme se ho dotýkat, smíme ho prožívat víc než kdy jindy. Vtělením totiž začíná oslavení a zvěčnění lidstva i všeho tvorstva a celého vesmíru.

Touha po bohorovnosti, touha po tom, že jako Bůh budou znát dobro i zlo, byla jednou z prvních myšlenek našich biblických prarodičů. Adam, sotva povstal z prachu země, chtěl znát dobré a zlé - chtěl sám rozhodovat o tom, co je dobré a co zlé, chtěl manipulovat zlem i dobrem.

Být bohem, „vystřídat ho v jeho pozici“, vládnout něčemu, čemu sice nerozumím, ale co mě láká, zahrát si na Boha, být soudcem nad druhými, mít „v hrsti“ bližního, je pokušením i pro každého z nás. Tato lež, která lidstvo provází po celou dobu jeho existence, má mnoho tváří. Člověk rád manipuluje druhými a ve své bezmoci rád svrchovaně rozhoduje. Bible tuto lidskou vlastnost nazývá hříchem: na nikoho a na nic nebrat ohled, rozhodovat a soudit vždy podle své okamžité potřeby a chuti, brát do své režie život svůj i život svých bližních, být středem všeho. Tato adamovská pýcha provází člověka dějinami a vždy znovu přináší i nová náboženství a ideologie, které ve jménu své „jediné a pravé pravdy“ ničí všechno živé i neživé ve jménu člověka, který se rozhodl a stále touží stát se bohem.

Vánoce naopak přicházejí s překvapující zvěstí, že Boží záměr jde opačným směrem, že Bůh se stal člověkem, že Slovo se stalo tělem, že věčný a lidským myšlením neuchopitelný Bůh se stává srozumitelným a blízkým pro nás lidi jako jeden z nás.

Boží myšlenka, Boží odvěký plán o všem tvorstvu, Boží blízkost se stala nejbytotnější blízkou tak, že Bůh se stal lidským dítětem.

„Narodí se nám dítě, bude nám dán syn....“ - tak zní vize proroka, kterému bylo dáno nahlédnout do Božích záměrů. Že se narodí dítě a něco se světem se radikálně změní. Že se prolomí nebesa a bude nám dáno vidět to, co pro nás bylo připraveno a námi samotnými bylo ztraceno - v tváři dítěte, které je Bohem i člověkem.

Proto Vánoce nejsou jen každoroční příležitostí na pár dní utéci před všední neúprosností našeho života, nýbrž stále znovu se nabízející šancí nechat se Bohem obdarovat a zkusit porozumět jeho jednání. Odvážit se uvěřit něčemu, co Bůh uskutečnil, aniž nás k tomu potřeboval a aniž se nás na cokoliv ptal.

Vánoce jsou zprávou o tom, že Bůh přišel a stále přichází do našeho světa. Do nemocného světa, v němž často lidé, kteří si byli kdysi blízcí, jsou si vzdálenější než planety rozdílných galaxií, do prostředí konfliktů a poranění, do lidského

společenství, které se vyznačuje nevděkem, přezíravostí, nezájmem a vypočítavostí a především pýchou, z níž nejtragičtější je pýcha duchovní. Do světa, který před ním přibouchl dveře a nenašel důstojné místo pro jeho narození.

Vánoce jsou zprávou o tom, že Bůh si právě tento svět zamiloval, že se nenechá surově vyhnat ani lstivě odstranit, že se nevzdává svého stvoření. Bůh je všude tam, kde je člověk. Přichází a je tu s námi. To je naše vánoční víra.

Je to dar, díky němuž smíme porozumět nevyzpytatelným cestám Božím a nacházet jejich smysl ve svém životě, s pokorou a úžasem přijmout vánoční evangelium o tom, že Bůh přemáhá zlo, zachraňuje svět a člověka skrze bezbranné dítě.

Vánoce jsou oknem do Božího světa, jímž máme možnost zahlédnout něco, co nám běžně zůstává ukryto, protože náš obzor je omezený. To On prolomil nebesa, to On otevřel nebe, aby nás nechal nahlédnout do budoucnosti, kterou pro nás připravil.

Tento vánoční pohled Vám vyprošuji, jsem v modlitbách spolu s Vámi u betlémských jeslí, a Vás i Vaše drahé provázím svým požehnáním i na prahu nového roku.

Váš bratr

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Jiří Čížek". The signature is fluid and cursive, with a small cross-like mark at the beginning.